

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

14 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

judecători - Timofti Vladimir și Toma Nadejda,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Daniliuc Nicolae în numele inculpatului Movileanu Tudor, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Hîncești din 15 octombrie 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Movileanu Tudor Mihail, născut la 24 februarie 1974, originar și domiciliat în s. Ciuciuleni, r-nul Hîncești.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 17.07.2015 - 15.10.2015 (prima instanță);
2. 01.12.2015 - 23.12.2015 (instanța de apel);
3. 30.03.2016 - 14.09.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 15 octombrie 2015, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul Movileanu Tudor a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, inculpatul Movileanu Tudor, fiind în concubinaj cu Moroz Ludmila, în s. Ciuciuleni, r-l Hîncești, având la educație și întreținere doi copii minori, Moroz Ecaterina, a.n. 2005 și Movileanu Tudor, a.n. 2009, începând cu anul 2006 și până în prezent, acționând în mod sistematic și intenționat, sub influența alcoolului, în prezența copiilor, a agresat-o fizic, psihic și economic pe concubină, aplicându-i lovituri peste tot corpul, cauzându-i dureri fizice, o insulta și amenința cu răfuiala fizică și cu moartea, o izola de locuință, aceasta fiind nevoită să fugă de acasă cu copiii când era agresată, o lipsea pe ea și copii de mijloace de existență

primară din cauză că nu lucrează stabil, deteriora intenționat bunurile din gospodărie, iar ca rezultat al acțiunii violente, Moroz Ludmila și copiii erau permanent provocați stărilor de tensiune și de suferințele fizice și psihice, îngrădindu-se prin aceasta interesele superioare ale copilului consfințit în art. 62 Codul familiei prin care, metodele de educație a copilului, alese de părinți vor exclude comportamentul abuziv, insultele și maltratarile de orice fel, discriminare, violența fizică și psihică. Din cauza amenințărilor cu moartea de către Movileanu Tudor, fiindu-i frică lui Moroz Ludmila de inculpat, nu s-a adresat organelor de drept privind acțiunile agresive a acestuia față de ea și, totodată, de frică să nu rămână fără adăpost, deoarece nu are propria locuință.

Astfel, Movileanu Tudor, în perioada lunii aprilie 2015, data nestabilită, la domiciliu, pe timp de noapte, fiind în stare de ebrietate alcoolică, din motiv că, Moroz Ludmila refuza să întrețină cu el raport sexual, a amenințat-o pe ea cu moartea, fixându-i la gât un cuțit, acțiuni prin care i-a provocat stări de frică și suferințe psihice.

Tot el, în luna aprilie 2015, data nestabilită, la domiciliu, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în prezența copiilor, a înjurat-o pe Moroz Ludmila înjosindu-i onoarea și demnitatea, urmare a deteriorării geamului de la ușa casei. Din cauza stării de frică să fie bătuți, Moroz Ludmila împreună cu copiii Moroz Ecaterina și Movileanu Tudor au fugit afară, unde s-au aflat până când inculpatul Movileanu Tudor a adormit, acțiuni prin care le-a cauzat suferințe psihice.

Tot el, în dimineața zilei de 29 aprilie 2015, aproximativ la orele 05:00, la domiciliu, fiind în stare de ebrietate alcoolică din motiv că, Moroz Ludmila refuza să întrețină cu el raportul sexual, a tras-o de păr și a îmbrâncit-o, cauzându-i dureri fizice și suferințe psihice.

Aceste acțiuni ale inculpatului Movileanu Tudor au fost încadrate în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, după semnele calificative - violența în familie, *adică acțiunea intenționată, manifestată fizic și verbal, comisă de un membru al familiei asupra a mai multor membri ai familiei, care provoacă suferință fizică și psihică, precum și prejudiciu moral.*

3. Sentința menționată a fost atacată cu apeluri de către :

- inculpatul Movileanu Tudor, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie aplicată o pedeapsă non privativă de libertate.

În motivarea cererii de apel inculpatul a invocat că, a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate și a solicitat examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod procedură penală. Instanța de fond incorect a stabilit pedeapsa penală prin prisma art. 34 alin. (1) și (3) Cod penal. A mai indicat că, s-a împăcat cu partea vătămată, aceasta l-a iertat. Este unicul întreținător al familiei, al copiilor, dat fiind faptul că, concubina este plecată peste hotarele țării;

- avocatul Daniliuc Nicolae în numele inculpatului Movileanu Tudor, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și adoptarea unei sentințe de achitare în privința inculpatului Movileanu Tudor din motiv că, fapta inculpatului nu

întrunește elementele infracțiunii și există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei.

În motivarea cerințelor sale avocatul Daniliuc Nicolae a invocat următoarele aspecte:

- din materialele cauzei penale nu este clar din care considerente organul de urmărire penală, procurorii i-au declarat în calitate de părți vătămate pe copiii minori ai lui Movileanu Tudor și Moroz Ludmila - Moroz Ecaterina și Movileanu Tudor;

- actele de violență comise de către inculpatul Movileanu Tudor au fost îndreptate concret numai împotriva concubinei sale, partea vătămată Moroz Ludmila. Copiii minori Moroz Ecaterina și Movileanu Tudor niciodată nu au fost agresați nici fizic, nici verbal și nu li s-au creat suferințe fizice sau psihice;

- organul de urmărire penală urma să încadreze acțiunile inculpatului Movileanu Tudor ca acțiuni violente comise de el asupra concubinei sale, partea vătămată Moroz Ludmila și urmau a fi încadrate ca acțiuni care cad sub incidența art. 201¹ alin. (1) Cod penal;

- dacă ar fi încadrate acțiunile inculpatului Movileanu Tudor ca acțiuni violente, care au provocat suferințe fizice concubinei sale - părții vătămate Moroz Ludmila, atunci aceste suferințe fizice nu s-au soldat cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății și nici nu i-au cauzat părții vătămate nici suferințe psihice din motivul că, partea vătămată nu a declarat nici la stadia urmăririi penale, nici în instanța de judecată că prin acțiunile sale inculpatul Movileanu Tudor i-ar fi cauzat careva suferințe psihice și nu a solicitat de la inculpatul Movileanu Tudor careva despăgubiri morale. Reieșind din aceste circumstanțe, acțiunile inculpatului Tudor Movileanu nu cad nici sub incidența art. 201¹ alin. (1) Cod penal, din motivul că suferințele fizice, cauzate de către el părții vătămate Moroz Ludmila nu s-au soldat cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății și nu i-au cauzat suferințe psihice părții vătămate;

- în ședința de judecată a primei instanțe din 02 septembrie 2015 partea vătămată Moroz Ludmila a declarat în instanța de judecată că l-a iertat pe Movileanu Tudor, s-au împăcat și nu mai are nici o pretenție față de el.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2015, apelurile declarate de inculpatul Movileanu Tudor și avocatul Daniliuc Nicolae în numele inculpatului au fost admise, casată integral sentința și încheierea protocolară din 02.09.2015 privind examinarea cauzei penale în procedură simplificată în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Movileanu Tudor a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal și i s-a aplicat pedeapsa cu închisoare pe termen de 2 ani.

În conformitate cu art. 90 Cod penal pedeapsa aplicată în privința lui Movileanu Tudor a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 (doi) ani, obligându-l ca în

termenul stabilit să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent și prin comportare exemplară și muncă cinstită să îndreptească încrederea ce i s-a acordat.

Măsura preventivă - arestul preventiv a fost revocat, eliberându-l pe Movileanu Tudor de sub arest din sala de ședință imediat.

Astfel, în ședința instanței de apel s-a constatat, că de către organul de urmărire penală, inculpatul Movileanu Tudor se învinuiește în aceea că, „fiind în concubinaj cu Moroz Ludmila, în s. Ciuciuleni, r-l Hîncești, având la educație și întreținere doi copii minori, Moroz Ecaterina, a.n. 2005 și Movileanu Tudor, a.n. 2009, începând cu anul 2006 și până în prezent, acționând în mod sistematic și intenționat, sub influența alcoolului, în prezența copiilor, a agresat-o fizic, psihic și economic pe concubină, aplicându-i lovituri peste tot corpul, cauzându-i dureri fizice, o insulta și amenința cu răfuiala fizică și cu moartea, o izola de locuință, aceasta fiind nevoită să fugă de acasă cu copii când era agresată, o lipsea pe ea și copii de mijloace de existență primară din cauză că nu lucrează stabil, deteriora intenționat bunurile din gospodărie, iar ca rezultat al acțiunii violente, Moroz Ludmila și copii erau permanent provocați stărilor de tensiune și de suferințele fizice și psihice, îngrădindu-se prin aceasta interesele superioare ale copilului consfințit în art. 62 Codul familiei prin care, metodele de educație a copilului, alese de părinți vor exclude comportamentul abuziv, insultele și maltratările de orice fel, discriminare, violența fizică și psihică. Din cauza amenințărilor cu moartea de către Movileanu Tudor, fiindu-i frică cet. Moroz Ludmila de inculpat, nu s-a adresat organelor de drept privind acțiunile agresive a acestuia față de ea și, totodată, de frică să nu rămână fără adăpost, deoarece nu are propria locuință.

La fel, instanța de apel a constatat ca fiind dovedită fapta criminală cu privire la faptul că „inculpatul Movileanu Tudor, în perioada lunii aprilie 2015, data nestabilită, la domiciliu, pe timp de noapte, fiind în stare de ebrietate alcoolică, din motiv că, Moroz Ludmila refuza să întrețină cu el raport sexual, a amenințat-o pe ea cu moartea, fixându-i la gât un cuțit, acțiuni prin care i-a provocat stări de frică și suferințe psihice.

Tot el, în luna aprilie 2015, data nestabilită, la domiciliu, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în prezența copiilor, a înjurat-o pe Moroz Ludmila înjosindu-i onoarea și demnitatea, urmare a deteriorării geamului de la ușa casei. Din cauza stării de frică să fie bătuți, Moroz Ludmila împreună cu copiii Moroz Ecaterina și Movileanu Tudor au fugit afară unde s-au aflat pînă cînd inculpatul Movileanu Tudor a adormit, acțiuni prin care le-a cauzat suferințe psihice.

Tot el, în dimineața zilei de 29 aprilie 2015 aproximativ la orele 05:00, la domiciliu, fiind în stare de ebrietate alcoolică din motiv că, Moroz Ludmila refuza să întrețină cu el raportul sexual, a tras-o de păr și a îmbrîncit-o, cauzându-i dureri fizice și suferințe psihice.”

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, în cadrul ședinței de judecată în prima instanță, inculpatul Movileanu Tudor a depus cerere prin care a solicitat examinarea cauzei penale în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod procedură penală,

menționând că, recunoaște vina în comiterea infracțiunii incriminate și recunoaște probele administrate la faza urmăririi penale.

Prin încheierea protocolară din 02 septembrie 2015 instanța de fond a admis cererea inculpatului Movileanu Tudor și a dispus examinarea cauzei penale în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod procedură penală.

Instanța de apel analizând probele administrate la urmărirea penală și în cadrul cercetării judecătorești în prima instanță și verificate în instanța de apel, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor a considerat că, acțiunile infracționale ale inculpatului Movileanu Tudor urmează a fi încadrate în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal - *violența în familie, adică acțiunea intenționată, manifestată fizic și verbal, comisă de un membru al familiei asupra a mai multor membri ai familiei, care provoacă suferință fizică și psihică, precum și prejudiciu moral.*

Instanța de apel reținând o altă situație de fapt decât cea stabilită în rechizitoriu și reținută de către prima instanță a casat și încheierea protocolară a primei instanțe din 02.09.2015, prin care s-a acceptat procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Referitor la episoadele infracționale imputate inculpatului Movileanu Tudor, instanța de apel a constatat că, organul de urmărire penală a înaintat inculpatului o învinuire incertă și neclară, în ceea ce ține de episodul începând cu anul 2006 și până în prezent, respectiv, prima instanță neîntemeiat a reținut în sarcina inculpatului Movileanu Tudor acest capăt de acuzare.

Astfel, instanța de apel a reținut că, acuzarea de stat a înaintat inculpatului Movileanu Tudor o învinuire neclară, nefiind indicat timpul concret al comiterii infracțiunii, or, indicarea unei perioade incerte, și anume începând cu anul 2006 și până în anul 2015 nu poate fi evaluată drept o învinuire certă.

În conformitate cu principiile statuate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitor la dreptul acuzatului de a fi informat în mod amănunțit asupra naturii și cauzei acuzației aduse împotriva sa, instanța de apel a reținut că, în speță, acuzarea de stat nu a asigurat dreptul inculpatului Movileanu Tudor de a fi informat în mod detaliat asupra acuzației ce i se aduce (pentru episodul începând cu anul 2006 și până în 2015), or, acuzația pe acest capăt de învinuire este una incompletă, incertă în ceea ce privește timpul în care au fost comise actele de violență în familie, iar acuzațiile sunt generalizate și nu exprimă care au fost acțiunile concrete săvârșite de inculpatul Movileanu Tudor.

Totodată, instanța de apel a reținut că, prin Legea RM nr. 167 din 09.07.2010, legiuitorul a introdus în Codul penal componenta de infracțiune - art. 201¹ Cod penal, în vigoare din 03.09.2010, or, potrivit art. 8 Cod penal, caracterul intracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Astfel, instanța de apel a considerat că, prima instanță neîntemeiat a reținut acest capăt de învinuire în sarcina inculpatului Movileanu Tudor, din care motive, instanța de apel a exclus acest episod al învinuirii, pe motivul că, acuzarea de stat a înaintat inculpatului Movileanu Tudor o acuzație incompletă și incertă, mai mult ca atât, infracțiunea prevăzută de art. 201¹ Cod penal a fost introdusă în legislația penală, prin Legea RM nr. 167 din 09.07.2010, în vigoare din 03.09.2010.

În baza probelor administrate la cauza penală, instanța de apel a găsit ca fiind confirmată pe deplin vinovăția inculpatului Movileanu Tudor în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2), lit. a) Cod penal, pentru episoadele din perioada lunii aprilie 2015 și în dimineața zilei de 29.04.2015.

În acest sens, instanța de apel a reținut ca fiind pertinente și concludente declarațiile părții vătămate Moroz Ludmila care a indicat că, în luna aprilie 2015, într-o noapte, aproximativ la ora 02:00, inculpatul Movileanu Tudor, fiind în stare de ebrietate, a obligat-o să întrețină relații sexuale cu el, iar din cauză ca ea a refuzat, ultimul a luat un cuțit cu o lamă lată și i l-a pus la gât și a amenințat-o că o omoară. Tot partea vătămată Moroz Ludmila a indicat că, la sfârșitul lunii aprilie 2015, seara aproximativ la orele 20:00, la domiciliu, inculpatul fiind în stare de ebrietate a început să strige prin casă, a lovit cu pumnul în geamul de la ușa de la intrare și l-a stricat. De frică, ea și copiii au ieșit afară în ploaie și au așteptat jumătate de oră până când inculpatul a adormit. Cu referire la episodul din 29.04.2015, partea vătămată a indicat că, dimineața pe la orele 05:00, inculpatul a venit acasă, după ce toată noaptea a lipsit și fiind în stare de ebrietate, a luat-o cu forța din pat de lângă copii și a forțat-o să întrețină relații sexuale cu el. Deoarece ea a refuzat, inculpatul fiind agresiv a început să o tragă de păr și să o îmbrâncească.

Despre acțiunile de violență ale inculpatului Movileanu Tudor îndreptate asupra părții vătămate Moroz Ludmila și a copiilor Moroz Ecaterina și Movileanu Tudor- fiul, au confirmat și martorii Moroz Angela și Deli Andrei, indicând despre faptul că, Moroz Ludmila permanent de plângea că este agresată de concubinul ei, că o numește cu cuvinte necenzurate, o lovește, o alungă de acasă pe ea și pe copii.

Instanța de apel a reținut ca fiind probat și faptul că, acțiunile de violență ale inculpatului Movileanu Tudor au fost îndreptate și asupra copiilor Moroz Ecaterina și Movileanu Tudor-fiul.

Acest fapt este confirmat prin declarațiile părții vătămate minore Movileanu Tudor care a indicat că, îi este frică de tatăl lui. Fuge de acasă când tatăl este beat și strigă tare, se ascund după casă unde sunt lemne.

La fel, instanța de apel a reținut și concluzia psihologului Coșleț Irina care a indicat că, minora Moroz Ecaterina, reieșind din comportamentul ei la audiere a ascuns informația despre comportamentul agresiv al tatălui, pe când minorul Movileanu Tudor având o vârstă mai fragedă, a fost deschis și sincer.

Din declarațiile părții vătămate Moroz Ludmila, instanța de apel a reținut că, ultima a indicat că, copiii sunt mereu speriați, iar fiul Movileanu Tudor îi spunea să plece de acasă.

Instanța de apel nu a reținut poziția avocatului Daniliuc Nicolae, cu referire la faptul că nu este clar din care considerente organul de urmărire penală, procurorii i-au declarat pe copiii minori Moroz Ecaterina și Movileanu Tudor ca părți vătămate, iar faptul că, copiii minori au fost martori la unele certuri ale părinților nu ar putea atrage calitatea de parte vătămată.

În acest context, instanța de apel a indicat că, există violență în familie și în cazul în care acțiunile inculpatului au fost de natură să cauzeze suferințe psihice.

În acest sens, instanța de apel a menționat că în *cauza Eremia contra Moldovei* (hotărârea din 28 mai 2013), CEDO a constatat că, starea psihologică a celei de a doua și a treia reclamante (fiicele) a fost afectată negativ prin asistarea repetată la violența aplicată de tatăl lor asupra mamei în casa de familie. În opinia Curții, acest lucru conduce la o ingerință în dreptul la respectarea vieții private celei de a doua și a treia reclamante și respectarea dreptului lor la domiciliu în sensul articolului 8 din Convenție. Deoarece această ingerință a avut loc sub forma tratamentului din partea lui A., față de prima reclamantă, într-un astfel de mod care contravine Articolului 3 din Convenție, aceasta nu poate fi considerată ca fiind „în conformitate cu legea” sau „necesară într-o societate democratică”. Curtea a conchis că, autoritățile naționale nu și-au îndeplinit corespunzător obligațiile lor pozitive în temeiul Articolului 8 din Convenție. A existat, astfel o violare a acestei prevederi în privința celei de a doua și a treia reclamantă.

Prin urmare, instanța de apel în corespundere cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și în baza materialelor acumulate la cauza penală, și anume, atât din declarațiile părții vătămate Moroz Ludmila, cât și a inculpatului Movileanu Tudor a rezultat că, copiii minori au asistat la acțiunile de violență ale inculpatului îndreptat asupra mamei acestora, ultimii au avut de suferit din punct de vedere psihologic, emoțional de pe urma acțiunilor violente ale inculpatului Movileanu Tudor.

În acest context, instanța de apel a constatat că, copiii minori Moroz Ecaterina și Movileanu Tudor sunt victimele violenței în familie, respectiv, organul de urmărire penală corect i-a recunoscut din punct de vedere procesual ca părți vătămate.

Instanța de apel a respins și poziția avocatului Daniliuc Nicolae privitor la faptul că, acțiunile inculpatului Movileanu Tudor urmau a fi recalificate în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, or, în baza materialului probatoriu administrat la cauza penală s-a stabilit faptul că, inculpatul Movileanu Tudor a comis infracțiunea de violență în familie în contextul agravantei prevăzute la alin. (2), lit. a) art. 201¹ Cod penal - „acțiunea săvârșită asupra a doi sau mai multor membri ai familiei”.

Referitor la argumentele avocatului Daniliuc Nicolae în ceea ce privește împăcarea părților, dat fiind faptul că, partea vătămată Moroz Ludmila l-a iertat, s-au împăcat și nu mai are nici o pretenție față de inculpat, instanța de apel a constatat că, în speță, împăcarea

nu este admisibilă pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2), lit. a) Cod penal, mai mult ca atât, la materialele cauzei nu a fost prezentată nici o tranzacție de împăcare a părților sau o cerere scrisă a părții vătămate privind încetarea procesului penal.

Instanța de apel verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Movileanu Tudor a constatat că, prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de apel a constatat că, acțiunile inculpatului Movileanu Tudor au fost încadrate în baza art. 201¹ alin. (2), lit. a) Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore sau cu închisoare de pînă la 5 ani, iar în conformitate cu criteriile enunțate la art. 16 Cod penal, infracțiunea respectivă se califică ca infracțiune mai puțin gravă.

În conformitate cu prevederile art. 76 Cod penal în privința inculpatului Movileanu Tudor a fost reținută circumstanța atenuantă - căința sinceră.

În conformitate cu prevederile art. 77 Cod penal, în sarcina inculpatului Movileanu Tudor a fost reținută circumstanța agravantă ca, comiterea infracțiunii în stare de ebrietate. Totodată, instanța de apel a constatat că, prima instanță incorect a reținut în sarcina inculpatului circumstanța agravantă ca, comiterea infracțiunii de către o persoană cu antecedente penale nestinse.

Astfel, conform art. 110 Cod penal, antecedentele penale reprezintă o stare juridică a persoanei, ce apare din momentul rămîinerii definitive a sentinței de condamnare, generînd consecințe de drept nefavorabile pentru condamnat pînă la momentul stingerii antecedentelor penale sau reabilitării.

Instanța de apel a reținut că, potrivit informației prezentate de Departamentul Instituțiilor Penitenciare se atestă că, inculpatul Movileanu Tudor s-a deținut în instituțiile penitenciare în perioada anilor 09.07.1999 - 25.08.2006, eliberându-se din Penitenciarul nr. 6 - Soroca, în legătură cu executarea efectivă și integrală a pedepsei.

Astfel, potrivit art. 111 alin. (1) lit. h) Cod penal, (1) Se consideră ca neavînd antecedente penale persoanele: h) condamnate la închisoare pentru săvîrșirea unei infracțiuni grave - dacă au expirat 6 ani după executarea pedepsei.

Instanța de apel a reținut că, prin sentința Judecătoriei Hîncești din 20.10.1999 inculpatul Movileanu Tudor a fost condamnat în baza art. 120 alin. (3) Cod penal (în red. legii 1961) la 7 ani privațiune de libertate, infracțiune care conform art. 16 Cod penal se califică ca infracțiune gravă.

Astfel, s-a constatat că, după executarea pedepsei pe art. 120 alin. (3) Cod penal (sentința Judecătoriei Hîncești din 20.10.1999), antecedentul penal este stins la data de 25.08.2012, iar reieșind din faptul că, instanța de apel a exclus capătul de învinuire din anul

2006, s-a constatat că, în privința inculpatului Movileanu Tudor, la data comiterii infracțiunii - luna aprilie 2015 antecedentul penal era stins, respectiv, infracțiunea incriminată inculpatului nu a fost comisă în stare de recidivă.

Instanța de apel generalizând circumstanțele cauzei penale a constatat că, inculpatul Movileanu Tudor a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, în privința acestuia a fost reținută circumstanța atenuantă, căința sinceră, dar și circumstanța agravantă - comiterea infracțiunii în stare de ebrietate. Totodată, în cadrul ședinței de judecată în prima instanță, partea vătămată Moroz Ludmila a menționat că, l-a iertat pe inculpat și nu are careva pretenții față de el, circumstanțe care permit instanței de apel de a aplica inculpatului Movileanu Tudor pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, însă izolarea lui de societate este irațională și care nu va asigura un echilibru între fapta comisă, consecințele survenite și personalitatea inculpatului.

În acest context, instanța de apel a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei penale în privința inculpatului Movileanu Tudor pe un termen de 2 (doi) ani, obligându-l pe inculpat ca în termenul stabilit să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent și prin comportare exemplară și muncă cinstită să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat.

Totodată, instanța de apel a menționat că, fapta săvârșită de inculpatul Movileanu Tudor prezintă un grad ridicat de pericol social având în vedere împrejurările și modalitatea de comitere, însă reieșind din circumstanțele cauzei penale, și anume că, inculpatul a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate și s-a căit sincer de cele comise, partea vătămată a susținut că l-a iertat pe inculpat și nu are pretenții față de acesta, mai mult ca atât, din materialele cauzei penale reiese că, partea vătămată Moroz Ludmila este plecată peste hotarele țării, iar copiii minori Moroz Ludmila - fiica și Movileanu Tudor - fiul locuiesc la sora mamei, instanța de apel a concluzionat că, nu este rațional ca inculpatul să fie izolat de societate, or, ultimul este întreținătorul familiei și urmează să-și îndeplinească atribuțiile de părinte, din care motive s-a concluzionat că, pedeapsa penală aplicată sub formă de 2 (doi) ani închisoare, cu aplicarea art. 90 Cod penal, constituie o pedeapsă echitabilă, de natură să aducă atingere scopului pedepsei.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Daniliuc Nicolae în numele inculpatului Movileanu Tudor, prin care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei atacate, sentinței primei instanțe și încheierii protocolare a Judecătoriei Hîncești din 02 septembrie 2015, cu pronunțarea unei sentințe de achitare în privința lui Movileanu Tudor, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii și există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei.

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat următoarele :

- cazului dat i s-a dat o încadrare juridică greșită;

- pe parcursul urmăririi penale s-a stabilit cu certitudine că inculpatul Movileanu Tudor deseori se certa cu concubina sa, o mai agresivă și fizic și îi provoca suferințe fizice, fără a fi soldate cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății - părții vătămate Moroz Ludmila. Acest fapt a fost recunoscut de însăși inculpatul Movileanu Tudor și de partea vătămată Moroz Ludmila;

- nu este clar din care considerente organul de urmărire penală, procurorii i-au declarat părți vătămate pe copiii minori ai lui Movileanu Tudor și Moroz Liudmila - Moroz Ecaterina și Movileanu Tudor junior;

- nimeni din membrii familiei nu a declarat că inculpatul Movileanu Tudor a comis careva acte de violență asupra copiilor minori Moroz Ecaterina și Movileanu Tudor junior, care ar fi provocat suferințe psihice sau fizice, soldate cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății;

- din materialele cauzei penale reiese că numai din cauza că copiii minori Moroz Ecaterina și Movileanu Tudor junior au fost martori la unele fapte ale părinților, procurorii i-au declarat de urgență părți vătămate în procesul penal;

- copiii minori Moroz Ecaterina și Movileanu Tudor junior au declarat organului de urmărire penală ceea ce au văzut, au constatat fapte concrete și nu este de competența psihologului Coșleț Irina să deie o apreciere juridică declarațiilor copiilor minori Moroz Ecaterina și Movileanu Tudor junior, făcute la stadia urmăririi penale;

- organul de urmărire penală, procurorii urmau să încadreze, în cel mai rău caz, acțiunile inculpatului Movileanu Tudor ca acțiuni violente comise de el asupra concubinei sale - partea vătămată Moroz Ludmila - și urmau încadrate ca acțiuni care cad sub incidența art. 201¹ alin. (1) CP, ca acțiuni violente comise de către un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei - și nu mai mult;

- dacă am încadra acțiunile inculpatului Movileanu Tudor ca acțiuni violente, care au provocat suferințe fizice concubinei sale - părții vătămate Moroz Ludmila, atunci aceste suferințe fizice nu s-au soldat cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății și nici nu i-au cauzat părții vătămate nici suferințe psihice, din motivul că partea vătămată nu a declarat nici la stadia urmăririi penale, nici în instanța de judecată că prin acțiunile sale inculpatul Movileanu Tudor, i-ar fi cauzat careva suferințe psihice și nu a solicitat de la inculpatul Movileanu Tudor careva despăgubiri morale;

- reieșind din aceste circumstanțe, acțiunile inculpatului Movileanu Tudor nu cad nici sub incidența art. 201¹ alin.(1) Cod penal din motivul că suferințele fizice, cauzate de către el părții vătămate Moroz Ludmila nu s-au soldat cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății și nu i-au cauzat suferințe psihice părții vătămate;

- în ședința de judecată a instanței de fond din 02 septembrie 2015, pînă la retragerea completului de judecată pentru deliberare, partea vătămată Moroz Ludmila a declarat în instanța de judecată că ea l-a iertat pe Movileanu Tudor, s-au împăcat și nu mai are nici o pretenție față de el (f. d. 109);

- instanța de apel încadrează acțiunile lui Movileanu Tudor în temeiul art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, constată că împăcarea nu este admisibilă pentru comiterea infracțiunii, prevăzută de art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, iar la materialele cauzei nu a fost prezentată nici o cerere de împăcare a părților, nici o tranzacție de împăcare, iar poziția părții vătămate Moroz Ludmila urmează a fi reținută la individualizarea pedepsei penale în privința lui Movileanu Tudor;

- instanța de apel a interpretat eronat și a aplicat greșit prevederile art. 16, 109 Cod penal, iar faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând declararea inadmisibilității acestuia, din motiv că potrivit art. 430 Cod de procedură penală recurentul este obligat să indice temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauză, care este eroarea de drept comisă de instanță ce duce la casarea hotărârii. Astfel, recurentul solicită reaprecierea probelor considerând că nu au fost respectate prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

La fel, procurorul indică că din materialele cauzei rezultă că la examinarea cauzei în instanța de apel s-a dat eficiență prevederilor art. 93-101, 26-27 Cod de procedură penală și în baza probelor acumulate just s-a reținut starea de fapt și de drept, fiind încadrate acțiunile inculpatului în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal. În cazul dat art. 109 Cod penal nu este aplicabil, deoarece infracțiunea dată este prevăzută în Capitolul VII din partea specială a Codului penal.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând seama de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Autorul recursului invocă ca temeiuri prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) și 12) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului

pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, sau faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificând legalitatea hotărîrii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocînd în acest context următoarele.

În opinia Colegiului penal, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinenței și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzației, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția inculpatului Movileanu Tudor privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit a) Cod penal, să fie întemeiată și legală.

Colegiul penal menționează că temeiul invocat de recurent stipulat la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală – „nu sunt întrunite elementele infracțiunii” nu s-a confirmat în speța dată, este pur declarativ și constituie opinia subiectivă a recurentului, și sub acest aspect instanța de apel corect a motivat în decizia sa (f.d. 146-160), prezența tuturor elementelor infracțiunii incriminate inculpatului Movileanu Tudor. Aceste motive și concluzii instanța de recurs le însușește, considerîndu-le corecte.

La acest capitol, Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acțiuni și prejudiciu).

Colegiul penal constată că instanța de apel corect a respectat prevederile art.414 Cod de procedură penală și a pus la baza deciziei declarațiile inculpatului Movileanu Tudor, a părții vătămate Moroz Ludmila, a părților vătămate minore Moroz Ecaterina și Movileanu Tudor, a martorilor Moroz Angela, Deli Andrei, a psihologului Coșleț Irina, și probele materiale scrise administrate, care au fost acceptate de inculpatul Movileanu Tudor prin cererea de examinare a cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, în urma la ce a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de instanța de apel referitor la vinovăția inculpatului, expusă în pct. 4.1. a prezentei decizii, considerînd că argumentele apărării cu privire la nevinovăția acestuia și calificarea greșită a acțiunilor nu și-au găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești în instanța de apel.

Prezența în acțiunile inculpatului Movileanu Tudor atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cât și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni, au fost demonstrate prin probele descrise în decizia instanței de apel, acumulate la faza urmăririi penale.

Instanța de recurs, fără a reitera întreaga motivare a instanței de apel, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra legalității și

temeiniciei concluziilor instanței de apel, care a constatat existența faptei și vinovăției inculpatului Movileanu Tudor în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, fiind stabilite în cauză toate elementele constitutive ale violenței în familie, adică acțiunea intenționată, manifestată fizic și verbal, comisă de un membru al familiei asupra a mai multor membri ai familiei, care provoacă suferință fizică și psihică, precum și prejudiciu moral.

Astfel, instanța de apel s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și de drept relevante și și-a motivat concluziile prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ceea ce contrazic argumentele aduse de recurent precum că „*copiii minori Moroz Ecaterina și Movileanu Tudor junior au declarat organului de urmărire penală ceea ce au văzut, au constatat fapte concrete și nu este de competența psihologului Coșleț Irina să deie o apreciere juridică declarațiilor copiilor minori Morozan Ecaterina și Movileanu Tudor junior, făcute la stadia urmăririi penale*”. Aceste fiind aprecierile juridice a primei instanțe și a instanței de apel, dar nu numai a psihologului Coșleț Ina. Prin urmare, se constată că au fost respectate prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

La fel, în recurs se mai invocă ca temei de casare a hotărârilor judecătorești și art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală – „faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită”, fără a avea o motivare clară în recurs privitor în viziunea recurentului la încadrarea corectă a acțiunilor, în norma penală. Astfel, în recurs se invocă „urmau încadrate ca acțiuni care cad sub incidența art. 201¹ alin. (1) Cod penal, dar se solicită achitarea inculpatului, din motive că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii și există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei”.

Colegiul penal conchide că temeiul dat nu s-a confirmat în cauza dată, deoarece instanța de apel corect a încadrat juridic acțiunile comise de către Movileanu Todor, în baza învinuirii înaintate de procuror.

Toate probele prezentate și cercetate în mod legal au indicat la confirmarea vinovăției inculpatului Movileanu Todor în comiterea infracțiunii ce i se impută.

Cu privire la argumentul invocat în recurs, precum că „*instanța de apel a interpretat eronat și a aplicat greșit prevederile art. 16, 109 Cod penal, iar faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*”, Colegiul penal îl respinge și îl consideră neîntemeiat, deoarece în baza materialului probatoriu administrat la cauza penală s-a stabilit faptul că inculpatul Movileanu Tudor a comis infracțiunea de violență în familie în contextul agravantei prevăzute la art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, adică acțiunea săvârșită asupra a doi sau mai multor membri ai familiei.

Colegiul penal constată că instanța de apel corect a încadrat acțiunile inculpatului Movileanu Tudor în baza art. 201¹ alin. (2), lit. a) Cod penal, pentru care legea penală

prevede pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore sau cu închisoare de pînă la 5 ani, iar în conformitate cu criteriile enunțate la art. 16 Cod penal, infracțiunea respectivă se califică ca infracțiune mai puțin gravă.

Mai mult ca atît, însăși recurentul în cererea sa de recurs menționează *„că presupune că cu chiuu cu vai se încadrează acțiunile inculpatului Movileanu Tudor sub incidența art. 201¹ alin. (1) Cod penal”*.

Referitor la argumentul recurentului precum că *„pe parcursul urmăririi penale s-a stabilit cu certitudine că inculpatul Movileanu Tudor deseori se certa cu concubina sa, o mai agresă și fizic și îi provoca suferințe fizice, fără a fi soldate cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății - părții vătămăte Moroz Ludmila. Acest fapt a fost recunoscut de însăși inculpatul Movileanu Tudor și de partea vătămăte Moroz Ludmila”*, Colegiul penal menționează în acest sens că potrivit art. 2 din Legea nr. 45 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, prin violență în familie se înțelege orice acțiune sau inacțiune intenționată, cu excepția acțiunilor de autoapărare sau de apărare a unor alte persoane, manifestată fizic sau verbal, prin abuz fizic, sexual, psihologic, spiritual sau economic ori prin cauzare de prejudiciu material sau moral, comisă de un membru de familie contra unor alți membri de familie, inclusiv contra copiilor, precum și contra proprietății comune sau personale.

Violența de familie, după cum este incriminată la art. 201¹ alin. (1) Cod penal constituie acțiunea sau inacțiunea intenționată, manifestată fizic sau verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferință fizică, soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății, suferință psihică ori prejudiciu material sau moral.

Astfel, din materialele dosarului se constată că partea vătămăte Moroz Ludmila a fost agresată fizic, psihic și economic, amenințată cu răfuială fizică și cu moartea, amenințată cu cuțitul la gît, ceea ce constituie și suferință psihică și vine în contradicție cu argumentul recurentului precum că *„partea vătămăte Moroz Ludmila nu a declarat că prin acțiunile sale inculpatul Movileanu Tudor i-ar fi cauzat careva suferințe psihice”*.

Cu referire la argumentele recurentului privitor la faptul că *„nu este clar din care considerente organul de urmărire penală, procurorii i-au declarat părți vătămăte pe copiii minori Moroz Ecaterina și Movileanu Tudor junior și că nimeni din membrii familiei nu a declarat că inculpatul Movileanu Tudor a comis careva acte de violență asupra copiilor minori, care ar fi provocat suferințe psihice sau fizice, soldate cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății”*, Colegiul penal le consideră declarative și le respinge ca neîntemeiate, deoarece instanța de apel în decizia sa se expune clar și indică în acest sens că există violență în familie și în cazul în care acțiunile inculpatului au fost de natură să cauzeze suferințe psihice. (*cauza CEDO, Eremia contra Moldovei - hotărârea din 28 mai 2013*).

Astfel, Colegiul penal în corespundere cu jurisprudența CEDO și în baza materialelor acumulate la cauza penală, conchide că atît din declarațiile părții vătămăte Moroz Ludmila,

cât și a inculpatului Movileanu Tudor rezultă că, copiii minori au asistat la acțiunile de violență ale inculpatului îndreptat asupra mamei acestora, ultimii au avut de suferit din punct de vedere psihologic, emoțional de pe urma acțiunilor violente ale inculpatului Movileanu Tudor.

Prin urmare, Colegiul penal menționează că instanța de apel corect a constatat că, copiii minori Moroz Ecaterina și Movileanu Tudor sunt victimele violenței în familie, respectiv, organul de urmărire penală corect i-a recunoscut din punct de vedere procesual ca părți vătămate.

Referitor la motivul invocat de recurent, precum că „*în ședința de judecată a instanței de fond din 02 septembrie 2015, pînă la retragerea completului de judecată pentru deliberare, partea vătămată Moroz Ludmila a declarat în instanța de judecată că ea l-a iertat pe Movileanu Tudor, s-au împăcat și nu mai are nici o pretenție față de el (f. d. 109)*”, Colegiul penal îl respinge și îl consideră neîntemeiat, deoarece în speța dată art. 109 Cod penal nu-i posibil de aplicat, deoarece infracțiunea imputată inculpatului este prevăzută în capitolul VII din partea specială a Codului penal și nu este posibilă împăcarea. La fel, nici prevederile art. 276 alin. (1) Cod de procedură penală nu sunt aplicabile.

În acest sens, Colegiul penal menționează că instanța de apel corect a constatat în decizia sa că „*împăcarea nu este admisibilă pentru comiterea infracțiunii prevăzută de art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, iar la materialele cauzei nu a fost prezentată nici o tranzacție de împăcare a părților sau o cerere scrisă a părții vătămate privind încetarea procesului penal, iar poziția părții vătămate Moroz Ludmila a fost reținută la individualizarea pedepsei penale în privința inculpatului Movileanu Tudor*”.

Prin urmare, Colegiul penal statuează că temeiurile invocate de recurent prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8) și 12) Cod de procedură penală, nu s-au confirmat în cauza dată, iar decizia atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului ordinar, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Daniliuc Nicolae în numele inculpatului Movileanu Tudor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe **Movileanu Tudor Mihail**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **06 octombrie 2016.**

Președinte

Ursache Petru

Judecătorii

Timofti Vladimir

Toma Nadejda